

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

22. november 2006

I forbindelse med behandlingen af (L 12) Forslag til Lov om ændring af statens uddannelsesstøtte (SU-loven) (Ophævelse af revisionsbestemmelser om tillæg til uddannelsessøgende med varig funktionsnedsættelse i videregående uddannelse) har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 13. november 2006 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 2:

”Hvad vil det koste at udvide ordningen med SU-tillæg til studerende med handicap til at omfatte udeboende studerende på ungdomsuddannelserne, herunder hvor mange studerende drejer det sig om, og om de pågældende oplever handicappet som et problem i økonomisk og studiemæssig henseende?”

Svar:

Handicappede borgeres antal og vilkår er generelt dårligt beskrevet, bl.a. fordi det – af gode grunde – ikke er lovligt at registrere personer med handicap. Derfor er det meget vanskeligt at skønne over antallet af handicappede elever i ungdomsuddannelserne. Jeg mener dog, man kan nærme sig den potentielle målgruppes antal ved at se på, hvor mange der modtager revalideringsydelse i en SU-berettigende ungdomsuddannelse. Ifølge Danmarks Statistik var det 2,5 pct. af alle elever på 18 år eller derover, der i 2004 modtog revalideringsydelse.

Der er ca. 50.000 udeboende SU-modtagere i ungdomsuddannelserne. Den potentielle målgruppe for et udvidet SU-tillæg til elever med handicap kan således formodes at udgøre i størrelsesordenen 1.250 personer.

Hvis en udvidelse af ordningen skal ske på den nuværende ordnings præmisser, vil udgiften udgøre ca. 114 mio. kr., fordelt med 64 mio. kr. i SU-tillæg og 50 mio. kr. i almindeligt SU-stipendium. Hertil kommer eventuelt studielån og administrationsudgifter.

Om handicappede elever i ungdomsuddannelserne oplever handicappet som et problem i økonomisk og studiemæssig henseende er det, jf. ovenfor, svært at udtale sig om generelt. Jeg kan dog oplyse, at problematikken med det såkaldte dobbelte optag, der dannede baggrund for ordningen med tillæg til handicappede uddannelsessøgende i videregående uddannelser, ikke på samme måde er til stede i forhold til ungdomsuddannelserne. Det skyldes, at elever i ungdomsuddannelser som regel ikke som betingelse for at få revalideringsydelse mødes med krav om, at uddannelsen skal gøre dem selvforsørgende. Hertil kommer, at ungdomsuddannelserne udbydes på langt flere institutioner, end de videregående uddannelser gør, hvorfor det næsten altid er muligt at frekventere den ønskede ungdomsuddannelse tæt på sine forældres bopæl, og følgelig er behovet for de fleste for at flytte hjemmefra og det økonomiske behov mindre.

Dette svar fremsendes i 5 eksemplarer.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder